UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Digesti Novi

Bartolus

Lvgdvni, M.D.LXVII.

Si pendente appellatione mors interuenerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96158

Visual Library

quib' apparet mihi eſſe ꝓbatū, ꝓpter qđ debuerim condēnari: vel dicit actor victus, cū intento mea ſit fundata, nihil eſt ꝓbatum ꝓpter qđ reus debuerit abſolui, ſi inſpiciant acta, qbus nō cōtinet. iſta ꝓbatio icūbit appellāti, ⁊ iđ petit copiā ſnīe, ⁊ actorum oīm, vt C. de appellat. l. qm̄ nōnulli. ⁊ ꝑ inſpectionē ꝓbat iſta negatiua vt C. de reb. cre. l. ſi. Quedā eſt ꝓbatio ꝑ inductionā teſtiū, ⁊ inſtrorum, ſuꝑ nouis vel antiqs articulis, ⁊ tūc ille hꝫ ꝓbare in cā appellaiōis, qui debebat probare ī prima, vt C. de tem. app. l. ꝑ hāc. Ita intelligit gl. in d. l. hi, q ad ciuilia. Et hoc qñ appellat a ſnīa. Sꝫ ſi appellat a noīatione ad munera, tūc nō
1 eſt reperire cām primā, ⁊ ſcđam, ſed ille dꝫ ꝓbare q appellat, †vt hic. Et p̄dicta ſunt vera, qñ ſnīa ꝑ appellationē ſuſpēditur. Si vero ſnīa taciturnitate firmat, tunc nō pōt ei opponi, quaſi cā nō ſit iuſta, nec hoc pōt queri. l. ſi pretor. in prin. ſ. de iudic. Sed ſi opponatur de nullitate, dixi ſ. de re iudi. l. ſi cum nulla.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Probare. An appellās vel appellatus teneat iuſtificare, ⁊ ꝓbare in cā appellationis, vide in Spe. in ti. de ſen. §. fin. Et ibi an eo ipſo q ſeruus ꝓducit condēnatus, videat probaſſe grauamē. ⁊ vide eū de probationib. §. probare autē. verſ. ſed qs probabit. Adde, qs debeat exhibere acta coram iudice appellationis, an appellans vel appellatus, Fede. conſi. ccij.
b Alex. ¶ Sit recte. Vide Bal. in l. hi, qui ad ciuilia. C. de app.

LEX II.

Tutor. Si ergo eius appellatio reprobat, tenetur ꝑ anteriori tpe. Cōtradicit gl. C. de tem. app. l. ſi. §. illud. in gl. ſuper verbo prouocatum ⁊ male, nec leges, quas allegat, faciunt pro eo.

Apud eum, à quo appellarur, aliam cauſam agere compellendum. Titu. XII.

LEX I.

Si quis. Dicūt quidā q hoc eſt de iure ciuili, ſꝫ de iure canonico vr̄ ſecus, extra eo. c. ad hec. ⁊ c. ꝓpoſuit. Sꝫ Io. and. in d. c. ad hec. ītelligit illud, ſi cauſa ſuſpiciōis proponit ⁊ ꝓbat corā arbitris, corā qbus debebit ſe ꝓbare grauatū a iudice, ꝓꝑ qđ appellauit, ⁊ q iudex illud grauamē intulit ſciēter, certe iſtud facit eum ſuſpectū. Sꝫ ſi ſimpliciter probetur appellatū, nō ſufficit, ⁊ iſta opi. placet. Nā hoc probato probatur iniuria verbalis, propter quam pōt appellari, ſcđm opi. Plac. C. de app. l. ſi quis ꝓuocatione, que appellatio propter iniuriā, hꝫ impedire iuriſdictionem iudicis in alia cauſa, vt C. ſi quacūqꝫ predi. pote. l. j. Et ita ſentit Gul. de Cug. in l. ſi ab arbitro. ſ. qui ſatiſd. cogan.

Si pendente appellatione mors interuenerit. Tit. XIII.

LEX I.

¶ Expreſſio eorum, que tacite inſunt an aliquid operetur.

Appellatore. Opp. de l. ſi ſeruus. §. bone. ſ. de condi. fur. Huius cōtrarij timore gl. dat vnā diſtictionem facilē, ⁊ ſine ſcrupulo. Iſta lex vr̄ fortis cōtra Pet. ⁊ Cyn. qui in l. iij. C. eo. querunt, pone, quod erat caſus, in quo tacite veniebat adēptio bonorum, iudex exprimit ademptionem bonorum in ſententia,
1 an heres teneatur proſequi: Et dicunt, q non: quia †expreſſio eorum que tacite inſunt, nihil operatur, l. iij. ſ. de lega. j. ⁊ l. non recte. C. de fideiuſſo. Quid dicendum: Dominus Bartolucius de Petris qui Bononie diſputauit hāc queſtionem, tenuit idē reſpondendo ad legem iſtam, quod hoc fecit expreſſe, cauſa cognita, volens penam augere. Sed iſta ſua determinatio cōtinet diuinationem ad iſtam legem, licet vera ſit. Sed reſpondeo ſic,
2 expreſſio †eorum, que tacite inſunt, nihil operatur, verum eſt, ſi per eum modum exprimantur, per quem inſunt, l. iij. in princi. ſ. de liber. ⁊ poſthu. ⁊ l. ſi quis Sempronium. ſ. de hered. inſtitu. Modo ad propoſitum, ademptio bonorum omnium venit
3 tacite in deportatione, per quandam conſequentiam.[a] Unde ſi iudex dixit, condemno eum in deportatione, cum publicatione omnium bonorum ſuorum, tunc iſta expreſſio nihil operatur: quia hec dictio, cum, contingit per conſequentiam, ⁊ ſic nihil operatur, l. prima, ⁊ ſecunda. ſupra, de pecu. legat. ⁊ Inſtitu. de lega. §. ſi quis ancillas. Sed quando principaliter condemnauit, vt quia iudex in deportatione dixit, ⁊ eius bona publicamus, tunc exprimit per alium modum, quam prius inerat, l. ij. ⁊ tertia. de pecu. lega. ⁊ ſic poteſt intelligi hic. Et licet litera ad vrunqꝫ poſſet adaptari, tamen ad iſtud melius. Et ideo, vel vultis reſpondere vt dominus Bartolucius de Bononia, ⁊ poteſtis, vel vt modo dixi, quod magis applaudet litere.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Quādam conſeqentiā. An pena publicationis bonorum veniat principaliter, vel in conſequētiam, vide Bal. aliter loquentē in l. j. C. ex deli. defun. ⁊ in l. qui a latronibus. ī fi. de teſta. ⁊ in l. iij. e. ti. ⁊ ibi Bar. ⁊ Ja. But. ⁊ Ang. ⁊ Imo. in l. defuncto. ſ. de pub. iu. ⁊ Bar. Sal. in l. ſi quis. C. ſi reus vel accuſ. Dicas ergo condemnamus ad mortem, ⁊ eius bona publicamus, q̄ ⁊ copulat eque principaliter, ſecundum gl. in rub. de iur. ⁊ facti igno. ⁊ vide ad predicta Bar. in l. iij. de leg. j.

De iure fiſci. Tit. XIIII.

¶ Glo. continuat rubricam iſtam duobus modis, vt in ea habetis.

LEX I.

1 ☞ Deportatus an capiat legatum eidem factum.
2 Heretici ⁊ damnati in metallum, non capiunt legatum eis factum.
3 Natus ex damnato coitu. nō capit legatum a patre, ab alijs ſic.
4 Legatum factum palam incapaci, non venit in fiſcum, ſecus ſi eſt relictum indigno.
5 Deferens ſeipſum in fiſcum, quando conſe natur aliquod premium.
6 Heredes intra quantum tempus tenentur vindicare mortem defuncti.
7 Practica delationis in fiſcum que ſit.
8 Quilibet admittitur ad deferendum, ſed in iure agendi, ⁊ defendendi fiſcus vtitur iure priuati.
9 Preuaricatum cum aduocato quando fuit, vel procuratore fiſci, quilibet poteſt agere de iſta preuaricatione, ⁊ ſententiam retractare.
10 Delatio fit coram procuratore Ceſaris.
11 Pena pecuniaria vbicunqꝫ ex crimine priuato venit imponenda, tunc quilibet de populo admittitur ad accuſandum.
12 Pena que imponitur vendenti rem religioſam, ⁊ fiſco applicatur, non erat de iure antiquo.
13 Pacem duo ſi fecerunt, ⁊ promittunt ſe inuicem non offendere ſub pena, cuius medietas fiſco applicatur, ſi notarius eſt ſtipulatus, poterit quilibet agere pro fiſco.

a Uarie.[a] Examinemus iſtas cās. Prima eſt, qñ quis ꝓfitet tacite ſibi reli-
1 ctum, qđ capere nō pōt. Et primo † pro huius declaratione quero, quis eſt ille, qui non poteſt capere: Gl. prima enumerat deportatū, vt C. de here. inſti. l. j. Iſtud eſt dubium. Nam quidā dicūt deportatū non capacē ſimpliciter. Alij dicūt deportatum eſſe indignū ⁊ ſic capit, licet nō cum effectu: qđ examina ꝑ doct. in d. l. j. C. de her. inſti. ⁊ dixi in d. l. ſi deportati. ſ. de leg. iij. Itē
2 dicit d. gl. † de hereticis ⁊ dānatis in metallum. in hoc dicit ve-
3 rum. Item de natis † ex damnato coitu, vt in aut. quib. mo. natu. effi. ſui. §. fin. ⁊ iſti ſunt incapaces a patre eorum. Ab alijs vero
b poſſunt capere,[b] vt no. in d. §. ⁊ probatur in l. ſi is, qui ex bonis.
4 de vul. ⁊ pup. Alij etiā enumerātur Inſti. de le. §. legari. ¶ † Secundo quero, dꝛ hic, q tacite relictum eſt profitetur, quid ſi eſt relictum expreſſe: Glo. dicit idē, vt j. eo. l. edicto. §. j. ⁊ hoc dꝛ in quadam gl. parua ſuꝑ verba, tacite. Uidete dñi, qñ relinquitur nō capaci palā, iſtud nō dꝫ venire in fiſcū, vt j. eo. l. nō intelligit.
c in prin. Sꝫ ſi eſſet relictū[c] indigno, tūc bñ veniret in fiſcū, poito q eſſet relictū palā. Et ita dꝫ intelligi d. l. edicto. §. j. ⁊ ſtatim vi-
5 debitis in alijs caſib' hic enumeratis in tex. ¶ † Quero, qñ aliquis ſe defert, vtrū cōſequat aliqđ premiū: Dicit gl. q ſic. Uidebitis. j. eo. l. edicto. §. j. ⁊ hoc circa primū caſum. ¶ Sequitur in tex. vel ab alio preuētus defert. quero qñ dicatur quis preueniri. De hoc videbitis. j. eo. l. edicto. §. extat. ⁊ §. ſeq. ¶ Secundo quero, quis eſt modus deferendi aliū. Rñdeo vt ſtatim dicā j.
6 proxi. ¶ Sequitur in tex. † vel q mors ab heredib' nō vindicatur, quero, intra q̄tum tp̄s tenetur heredes vindicare mortem
7 defuncti. Dic vt no. C. de his quib. vt indig. l. j. ¶ Quero, † que eſt practica huius delationis. Rñdeo, dicūt qdā, q heres, qui eſt indignus, dꝫ accuſari de hoc, q mortē defuncti non vindicauit, ⁊ ſic erit quedā accuſatio. Et hoc vr̄ no. C. de his quib. vt indig. l. j. circa fi. ſcđe gl. Pro hoc facit l. in cognitione. ſ. ad Silla. ſed aliter ibi no. Alij dicunt, q aget cōtra talē heredē petitione hereditatis quaſi hereditas ipſo iure ſit delata in fiſcum occiſorib' punitis abſqꝫ heredum accuſatione, ſi fuerūt accuſati ab alio extraneo. Et hoc tenet gl. in l. j. C. de his qui. vt indi. in antepe. gl. qđ eſt verum, ⁊ probatur. ſ. de peti. her. l. itē veniunt. §. p̄dic. ⁊ C.